

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Casanova. *(Aplaudiments)*

Senyora consellera, vicepresidenta. Quan vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Mire, ahí ja ha saltat la llebre una altra volta. Clar, perquè nosaltres el que volíem era una llei per a protegir les persones de l'empobriment i, en eixe cas, de l'empobriment energètic. Vostés volen una llei que protegisca les elèctriques. Eixa és la gran diferència. *(Aplaudiments)* Com si les grans elèctriques necessitaren protecció! Com si les grans elèctriques necessitaren protecció!

I vostés..., el fet que no se puga tallar la llum, l'aigua o el gas a una família empobrida, com que molesta a les elèctriques, *(veus)* a vostés els molesta també.

Aleshores, acceptar les seues esmenes perquè les elèctriques seguísquen fent el que els dona la gana, *(veus)* aleshores...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Casanova, per favor! Senyor Casanova, vosté ha acabat la interpel·lació! Deixe que la consellera acabe també, per favor, senyor Casanova.

Anem a continuar.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Jo sí que sé del que estic parlant, entre d'altres coses perquè el criteri del Consell, el criteri del Consell va tindre en compte els antecedents, i després del criteri del Consell se van aprovar una sèrie d'esmenes que salvaven la qüestió de la inconstitucionalitat. Però ací no és una qüestió d'inconstitucionalitat el que està en joc; és una qüestió de voler governar sense tindre majoria, que és el que vostés no se resistixen a estar en els bancs de l'oposició on els ha posat el poble valencià. I ahí ve tot el problema.

I no només a nosaltres. Si és que el Govern d'Espanya a què es dedica? A intervenir els comptes de Madrid, de l'Ajuntament de Madrid, quan volen fer inversions socials, quan han baixat el deute *(aplaudiments)* i quan han controlat el dèficit. A què se dedica el Govern d'Espanya? A través del Tribunal Administratiu Central, a tombar les clàusules socials de contractació pública, com els de l'Ajuntament de València, que tracten d'impedir els talls de llum a les famílies sense recursos. A això se dedica el Govern d'Espanya!

L'Ajuntament de València fa una contractació amb clàusules socials que diuen, *oiga*, no li poden tallar vostés la llum a les persones amb vulnerabilitat social. I què fa el Govern d'Espanya? Tombar-ho, tombar-ho! Què fa el Govern

d'Espanya amb la Llei de funció social de la vivenda? Portar-la a recurs d'inconstitucionalitat. Per què? Perquè el que vol és garantir el dret a la vivenda. I què volen garantir vostés? El privilegi d'especulació en la vivenda i el negoci en la vivenda.

I per això, senyor Casanova, per això, per ací se dividixen les aigües. Clar que sí! I no se deroga, eixos articles no se deroguen. S'han assumit a través de les esmenes en la Llei de renda valenciana d'inclusió, perquè d'això es tracta. I ahí és on s'establiran les vulnerabilitats. I quedarà una part, quedarà una part, competència de la conselleria d'economia sostenible, que és el pla de microeficiència, i això anirà per un altre costat. Però ja sabem com se fa la determinació de la vulnerabilitat, perquè això ja ho establí la Llei de renda valenciana d'inclusió, que jo els convida que demà la voten, amb alegria, i se posen al costat de les persones més vulnerables i no se posen sempre del costat dels que més tenen perquè seguísquen tenint més. *(Aplaudiments)*

Per tant, me pregunta, me pregunta, no obstant, jo li puc dir totes les reunions que hem fet precisament per al desenvolupament reglamentari per si hi havia algun acord en la comissió bilateral. I s'han reunit les diferents direccions generals de les conselleries, la Direcció General d'Inclusió, amb habitatge, amb relacions amb l'estat i la UE, amb comerç, amb indústria i energia, amb l'advocacia de La Generalitat, amb responsables d'administracions locals, Diputació de València, Ajuntament de València, Ajuntament de Castelló, Ajuntament d'Alacant, Ajuntament d'Elx, en distintes dates que no me dona temps a dir-li; amb els grups parlamentaris que van mostrar interès: Compromís, PSPV i Podemos; amb representants dels sectors afectats, Unió de Consumidors, federació de cooperatives elèctriques i amb el govern de l'estat en la comissió bilateral, per si encara el Govern d'Espanya entrava en raó.

Ara ja han aprovat el recurs d'inconstitucionalitat. Però no patisca, nosaltres seguirem protegint la gent a través de la Llei de renda valenciana d'inclusió, a través de 88,5 milions d'euros que anem a destinar l'any que ve en el pressupost del botànic per a lluitar contra l'empobriment, també l'empobriment energètic.

Vostés, del costat d'uns pocs. Nosaltres del costat de la gran majoria, sobretot d'aquells més vulnerables.

Moltes gràcies, senyoria. *(Aplaudiments i veus)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Oltra.

Interpel·lació pel procediment especial d'urgència a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural, senyora Elena Cebrián Calvo, sobre el projecte de la conselleria per a resoldre la situació de sequera extrema en què es troba la Comunitat Valenciana, que formula la diputada senyora Beatriz Gascó Verdier (GP Podemos-Podem) (RE número 83.674)

La senyora vicepresidenta primera:

Anem a passar al punt número 7, que interpel·la el Grup Parlamentari Podemos-Podem, la seua diputada senyora Beatriz Gascó, a la consellera de Medi Ambient, sobre el projecte de la conselleria per a resoldre la situació de sequera extrema en què es troba la Comunitat Valenciana.

Senyora Gascó, quan vosté vullga pot començar.

La senyora Gascó Verdier:

Sí. Gràcies, senyoria.

Bona vesprada, senyories.

En un context de canvi climàtic la forta sequera, tant hidrològica com meteorològica, no pot interpretar-se com una cosa puntual. És, per tant, necessari canviar el patró d'intervenció de les polítiques de gestió d'aigües i planificació hidrològica.

Com tothom sap, i igual que es diu que els incendis s'apaguen en hivern, les sequeres han d'enfrontar-se en els períodes d'abundància. Els períodes de sequera seran, per desgràcia, cada vegada més habituals, aguts i llargs. Aquesta situació crítica i intolerable es dona perquè a la sequera climatològica s'ha afegit el dèficit hídric provocat per anys d'incompetència del PP, que en lloc d'aprofitar-la de forma equitativa, s'ha dedicat a especular amb l'aigua i a promoure superfícies de regadiu il·legal, macrourbanitzacions i camps de golf.

Les dades disponibles mostren una situació molt greu. Les precipitacions acumulades fins al mes d'octubre són de mitjana un 15% menors a la mitjana de la sèrie històrica al conjunt de l'estat espanyol.

En aquest sentit, i fent balanç històric, els pantans del Xúquer acumulaven al mes d'octubre passat 321 hectòmetres cúbics menys que la mitjana dels últims deu anys, mentre que en el cas de la conca del Segura són 287 hectòmetres cúbics menys, la qual cosa significa que ha baixat del 23 al 13,8%. Són aquests dos embasaments els que menys aigua tenen de tota Espanya. La reserva hidràulica valenciana està fins quasi vint-i-cinc punts per baix de la mitjana espanyola, situada en octubre passat en quasi vora 38%.

Entre els col·lectius i grups socials més afectats, i assumint que ara com ara el 80% dels recursos hídrics a Espanya es destinen al sector agropecuari, els impactes directes es produïxen sobretot en aquests àmbits: els sectors agraris i ramaders són els més afectats i la disminució en la producció és evident i severa.

En la campanya de la verema, per exemple, a la plana de Requena-Utiel la producció s'ha reduït en un 30%, segons l'organització AVA-Asaja. Pel que fa a la campanya de l'oliva els pronòstics són un 15% menys de mitjana, 20% en camamil·la i 30% en gordal. L'impacte en la ramaderia extensiva també és important, ja que s'ha reduït entorn d'un 45% la disponibilitat de pastures.

Per desgràcia, els impactes són més forts entre els xicotets i els mitjans productors, que en general són els que practiquen

una agricultura lligada a la terra i al territori. Les mesures que promoguem han d'estar dirigides principalment a aquest grup, perquè és el que viurà amb pitjors repercussions en la renda agrària, que hem de recordar, ja és un 45% més baixa que la mitjana de la resta dels sectors.

La sequera té un impacte en l'ocupació agrària, és a dir, en el col·lectiu dels treballadors i treballadores del camp per compte d'altri. Les dades de desocupació referides a octubre, un mes tradicionalment bo, han reflectit un increment de l'atur agrari d'un 5-6% respecte al mateix mes de l'any anterior. Per tant, les mesures urgents de recolzament en la sequera han de dirigir-se també a aquests sectors.

En tercer lloc, les persones usuàries habituals d'aigua potable en aquest moment els impactes són majors en les poblacions rurals intermèdies i en els municipis que circumden els grans embasaments i pantans. Per exemple, la Diputació de València ha alertat de greus problemes hídrics en les comarques de la Foia de Bunyol, Requena-Utiel, la Ribera Alta, la Safor i la Vall d'Albaida, que han provocat nombrosos talls i restriccions d'aigua, tant per al regadiu com per al consum dels seus habitants.

Com deïem al començament, entenem que la greu situació de sequera per la qual estem passant no és un període passatger més d'escassetat hídrica. El nou escenari de canvi climàtic exigeix noves polítiques, valentes, que procuren pel bé del proveïment humà i el sistema agrari, al mateix temps que cuiden dels ecosistemes.

Però també entenem que açò requereix d'actuacions a mitjà i llarg termini que no s'estan duent a terme en un sistema polític on preval la immediatesa i els rèdits electorals. Mentre posen mitjans urgents, com els que es plantejaven este matí en la transaccional aprovada per unanimitat, fruit de la PNL proposada pel PSOE i pel diputat David Cerdán –al que ara aprofite per agrair el seu treball d'escolta que m'ha fet este matí–, mentre que s'engegen eixes mesures urgents, deia, des de Podem estem convençudes que és essencial aplicar-se el conte sent exemplars i posant la lluita contra el canvi climàtic en el més alt nivell de les decisions polítiques.

Per aquest motiu hem presentat en la llei forestal la proposta de crear una agència de canvi climàtic directament sota el paraigua de la Presidència de La Generalitat i també hem presentat una esmena en la llei de pressupostos, que esperem tinguen a bé vostés aprovar.

A més, i com totes i tots vostés saben, la vertadera lluita contra el canvi climàtic es fa mitjançant actuacions d'adaptació i mitigació. Polítiques serioses, que actuen sobre la base del principi de prevenció.

El canvi climàtic és una qüestió d'estat, que no es resol, any rere any, amb mesures excepcionals, com a fons extraordinaris a càrrecs dels pressupostos que pal·lien danys puntuals.

Com a mesures concretes, nosaltres estem convençudes que és necessari escometre el tema dels pous il·legals i de la sobreexplotació dels aqüífers; promoure les inversions necessàries perquè les energies solar i eòlica siguen de preferència les que abastisquen les plantes dessaladores; i establir un règim òptim d'explotació de les plantes dessaladores, tenint en compte els sistemes litorals, punts que s'han abordat en la PNL d'aquest matí.

També cal establir un protocol de prioritats i definir el que entenem com a proveïment humà. No podem permetre'ns el luxe de sacrificar, d'abandonar els nostres sistemes agrícoles i sacrificar les xicotetes rotacions de ramaderia en favor de tenir plenes, per exemple, les piscines privades de les urbanitzacions. Com tampoc podem seguir transformant zones agrícoles de secà en zones de regadiu, mentre afrontem greus períodes d'escassetat hídrica.

Des de Podem, apostem per una política realista, que afronte la realitat del canvi climàtic i que siga prou valenta com per a defensar-la i per fer-la entendre a la ciutadania, que ha de ser conscient que l'ús abusiu dels recursos hídrics ha de controlar-se i que hem de racionalitzar l'ús de l'aigua com el bé cada vegada més escàs en què s'ha convertit.

És imprescindible també protegir els xicotets llauradors i llauradores, enfront del desastre que s'aveïna amb el canvi climàtic, però no enfrontar-los al fet que cada vegada tenim més recursos i que en consumim més, això no és protegir-los. El gran enemic de la rendibilitat agrària està en el mercat, és un altre tema, però cal tindre'l també en compte quan parlem de protegir els xicotets productors.

Després continuem.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

(Ocupa la presidència el vicepresident segon, senyor Alejandro Font de Mora Turón)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyora Gascó.

Honorable consellera, té vostè la paraula.

La senyora consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural:

Buenas tardes.

Muchas gracias, presidente.

Muchas gracias, señora Gascó, por su interpelación, porque es un tema, desde luego, que nos preocupa a todos y es buena ocasión para hablarlo, a pesar de que hoy esté lloviendo, pero eso no nos debe hacer olvidar que estamos en una situación general más que preocupante.

Y lo cierto es que nuestro clima, nuestro clima mediterráneo, tiende a presentar sequías cíclicas, cada diez años, aproximadamente; pero lo excepcional de la que estamos viviendo ahora es que se produce en un período de temperaturas más altas y en el que se alargan las estaciones más cálidas, lo que hace que haya más evapotranspiración y más demanda de consumo.

Además, se añade al efecto acumulado desde 2013 y 2014, dos sequías muy graves; y dos años que, aunque se califican como normales -2015 y 2016-, lo que ocurre es que

las lluvias se concentraron en pocas semanas del año, con lo cual, tampoco los sistemas de regulación han funcionado; y, aparentemente, también, por el cambio en los patrones de lluvia, dándose mayores precipitaciones en la costa y no en las zonas de interior, donde están los embalses. Y todos estos efectos, desde luego, coincidimos en que están influidos o ampliados por el cambio climático, ante el cual nuestro territorio es especialmente vulnerable.

Todo ello, de forma acumulativa, como decíamos, provoca una sequía hidrológica que, según los datos del ministerio, las confederaciones, que son los competentes para ello, sitúan que nuestros sistemas se encuentran en normalidad los de Mijares-Plana de Castellón, Palancia y los Valles, Serpis, Marina Alta, Marina Baja y Vinalopó-Alacantí; en prealerta: Sénia-Maestrat, Turia y Júcar; y, en emergencia: toda la cuenca del Segura, pero también el sistema Entrepeñas-Buendía que, como sabe, es el que nutre el trasvase Tajo-Segura.

De momento, según la información que proporciona el ministerio, no se esperan cambios. El suministro de boca está asegurado en la *comunitat*. Pero, respecto al regadío, desde luego, ya hay patentes efectos en muchas zonas, sobre todo del sur de Alicante y sobre todo aquellas que reciben trasvase del Tajo-Segura, así como los regantes tradicionales del Segura, para los cuales la confederación ya adoptó la decisión de restringir riegos.

Respecto al impacto en los cultivos, la *conselleria* hace un seguimiento continuo. Desde marzo de 2016, tenemos un protocolo especial de valoración de daños, que hemos reactivo este verano, dada la situación.

Y nos centramos en los cultivos, porque es donde hay una repercusión más directa y económica también directa, pero no debemos olvidar que esto afecta mucho a la superficie forestal y aumenta el riesgo de plagas y de incendios.

Por ello, desde el Consell, estamos actuando con inversiones, medidas de apoyo que contribuyan a garantizar tanto el suministro de boca como el de riego, y, desde luego, favoreciendo todas aquellas medidas que lleven a unas condiciones de mayor racionalidad y sostenibilidad en el uso del recurso. Pero no olvidemos que la política del Consell se tiene que ajustar a los planes de cuenca y a los planes especiales de sequía de las cuencas hidrográficas que elabora y aprueba el estado.

Así mismo, como sabrán la declaración oficial del estado de alerta y sequía corresponde al ministerio, lo cual lleva a la adopción de esas medidas extraordinarias. De hecho, desde 2015, están publicados sendos reales decretos de la situación de sequía en las cuencas del Júcar y del Segura, situación que se ha prorrogado desde entonces, anualmente, siendo la última prórroga de declaración de sequía de la cuenca del Júcar y del Segura, aprobada el pasado 23 de septiembre, lo cual, permítame el inciso, resulta bastante llamativo que la ministra dice que no hay nadie que le haya ido a decir que hay sequía en Alicante, cuando son ellos los que declaran el estado de sequía mediante real decreto, pero, bueno, lo dejo ahí.

Nosotros sabemos que hay sequía, hemos estado hablando con los regantes, con los agricultores, con los usuarios. Y, por eso, nos hemos puesto a actuar en todas aquellas medidas que nos corresponde realizar, que son las siguientes:

En primer lugar, inversiones y ayudas en modernización de regadíos, desde luego con una atención preferente a aquellos que incorporan sistemas de energía renovable. Llevamos más de veintinueve millones de euros invertidos en dos años, entre 2016 y 2017. Para 2018 están previstos 22,9 millones de euros.

Ayudas a las comunidades de regantes para fomentar la racionalización en el uso del agua y las energías renovables, han sido beneficiadas 122 comunidades de regantes, con una inversión total de 12,2 millones. Por cierto, una línea que llevaba cinco años sin convocarse.

Damos ayudas a la modernización de explotaciones agrarias a partir del programa de desarrollo rural. 25 millones de euros en la convocatoria de este año, que se completa el año que viene con otros 25 millones de euros. Por cierto, una de las condiciones en las obras de regadíos es que generen un ahorro potencial del agua de, al menos, el 10%.

También estamos trabajando en las infraestructuras hídricas de abastecimiento y encauzamiento, en la reutilización de aguas residuales.

Otro bloque de ayudas importante de apoyo a las rentas de los agricultores. En primer lugar, las ayudas a la suscripción de seguro; también, las ayudas para unificación de intereses de préstamos; y todo lo que..., se hace el trabajo para la propuesta de reducción de módulos que se envía al ministerio.

También, ya le hemos anunciado, el presidente lo anunció, una medida de concienciación que queremos lanzar sobre el uso y el ahorro del agua. Y, por supuesto, las líneas, muy importantes, de trabajo, los proyectos de investigación que continuamos desarrollando e impulsando en el IVIA, en materias tan importantes como la eficiencia en el uso del agua, el uso combinado de tecnologías, actuaciones para solventar la salinización del suelo, prácticas de cultivo, patrones resistentes, material vegetal adaptado, participación en proyectos europeos, y también tenemos disponibles cursos de formación y una guía *online*, una guía práctica ante la sequía, un portal de riegos y un portal de desalinización.

Por otra parte, desde el Consell, entendemos que estamos en una situación extraordinaria y con condiciones extremas en muchas zonas regables, sobre todo de Alicante. Y, por eso, nos llevó a solicitar al ministerio una serie de actuaciones adicionales, además de trasladarle la enorme preocupación de los regantes y los impactos que se están sufriendo en muchas zonas.

Tres líneas. La primera: inversiones pendientes en modernización de regadíos; también la famosa balsa de San Diego, hay un plan de limpieza de cauces. Segundo: impulso definitivo a la desalación y activación de las plantas de Alicante, sobre todo la de Torre Vieja, pero no únicamente, con garantía de dotaciones asequibles para los regantes. Y medidas técnico-administrativas que faciliten la disponibilidad del recurso. Todo ello se trasladó al ministerio, en la reunión al efecto, de 14 de noviembre, y también por carta.

Continuaremos también reivindicando una mejor financiación para hacer frente a todas estas medidas y también denunciando la baja bajísima inversión del ministerio en infraestructuras hídricas en nuestra comunidad.

Como decíamos, estas son medidas de urgencia, medidas que tenemos que activar, mucho más ahora, en esta situación de sequía. Pero coincido plenamente con usted, cuando decía que debemos plantear una reflexión a medio y largo plazo, integrando, definitivamente, los efectos del cambio climático en la planificación hidrológica de nuestras cuencas. Porque la situación actual, si algo está demostrando, es que la planificación debe revisarse conforme a escenarios actualizados. Los instrumentos para hacer frente a las sequías y altas temperaturas también han de adaptarse a estos escenarios. Y la gestión de sequías del futuro requerirá de un planteamiento más integral, territorial y también social.

Para ello, necesariamente, creemos que las administraciones debemos trabajar juntas en un marco en el que las decisiones se adopten y se compartan con diálogo y con lealtad institucional. Y esto es también lo que le hemos pedido al ministerio, y algo a lo que aún estamos esperando respuesta.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor vicepresidente segon:

Moltes gràcies, senyora consellera.

Senyora Gascó, ¿des d'ahí?

Quan vullga.

La senyora Gascó Verdier:

Gràcies, senyora consellera.

M'havia quedat en la protecció dels xicotets productors. I, en efecte, nosaltres, una de les preocupacions que compartim, en Podem, és la de l'ampliació de les zones de producció cap a regadius que no existien abans i que entenem que s'ha d'aturar absolutament eixa extensió. És una vigilància que trobem a faltar, ja que encara, inclús en les zones del sud de la província d'Alacant, s'estan estenent els camps de regadiu allà on abans no hi havia ni tan sols camps, com per exemple el cas de la serra d'Escalona.

Ens sembla molt greu que això encara estiga passant, donada, sobretot, la situació de gravetat d'escassetat d'aigua, però també perquè és una zona que hauria d'estar especialment protegida.

Així mateix, és fonamental elaborar una estratègia de prioritats d'ús de l'aigua, on s'especifiquen clarament les definicions, prioritats i estratègies a seguir, segons el nivell d'alerta per sequera, prioritzant l'ús agrícola i ramader sostenible sobre l'ús lúdic de l'aigua, que és una cosa que havia citat abans i no m'ha semblat que vosté haja abordat.

Una altra qüestió que trobem important és que cal exigir en els plans generals d'ordenació urbana de la Comunitat Valenciana i, especialment, en la província d'Alacant, la revisió exhaustiva de qualsevol tipus d'ampliació, incidint especialment en el volum de proveïment d'aigua.

Nosaltres, de cara al futur immediat, proposem la paralització de qualsevol ampliació d'urbanitzacions. Per una banda, caldrà revisar l'informe de la conselleria on s'especifique d'on se subministra l'aigua potable i la realitat del subministrament per a aquests habitatges, per a les urbanitzacions que estiguen en execució.

És necessari també frenar, com deia, les ampliacions de regadiu, revisant el volum de proveïment d'aigua. Però, sobretot, cal ser molt vigilants també perquè no es facen més pous de reg per a plantacions noves. Garantir, sí, garantir als agricultors que ja estaven, com a mesura excepcional.

Una altra mesura molt important és la d'establir els mecanismes per a la reutilització completa de l'aigua de les depuradores. Vosté ha citat aquesta mesura, entre les que estan treballant, però m'agradaria saber amb més detall què és el que estan fent en este sentit, perquè, com sabem, l'aigua de les depuradores ha de complir uns estàndards de qualitat per a poder ser utilitzada en agricultura i cal invertir molts recursos per a aconseguir aquest objectiu.

Ens sembla un drama que tanta aigua s'estiga tirant, diguem-ne, provenint de les depuradores. Sabem que les confederacions tenen una paraula que dir en este sentit; però, a banda, cal també predisposar les condicions per a poder utilitzar aquesta aigua.

Finalment, des de Podem, volem insistir que la gestió de l'aigua ha de canviar radicalment, per a dirigir-se cap a l'autosuficiència i la sostenibilitat.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor vicepresident segon:

Gràcies, senyor Gascó.

Honorable consellera, té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural:

Muchas gracias.

Sí, muchas cuestiones para contestar, creo que vamos a tener mucha ocasión de hablar de todos estos temas. Voy a intentar uno por uno. Pero en principio, la cuestión clave.

Sí, estamos de acuerdo que es necesario una gestión más sostenible, más racional, como decía, que integre definitivamente los principios del cambio climático y una planificación actualizada con los parámetros, ya sea geográficos, climáticos, no de hace quince o veinte años, que es como ahora mismo está hecha la planificación de los organismos de cuenca, sino más mirando a futuro.

Y también que en esa planificación y particularmente en lo que es la planificación ante la sequía se haga de una manera más integral, más integrada, teniendo en cuenta una planificación lógica de los desarrollos urbanísticos, turísticos y

agrícolas que tendrán que ser consecuentes, coherentes con esos escenarios de sequía, que dejan de ser coyunturales y empiezan a ser estructurales.

Porque si no, no tiene sentido hablar de cinco años de sequía o de tres reales decretos continuados de declaración del estado de sequía, o de estar meses y meses en un estado de emergencia muchas de nuestras cuencas. Por tanto, eso son peticiones desde luego que le estamos también trasladando al ministerio.

Creemos que es algo que se tiene que debatir y tratar con la suficiente profundidad, y también, insisto, lealtad institucional por parte del ministerio en ese nuevo plan nacional del agua o acuerdo al que lleguemos, en el que se resuelvan todas aquellas cuestiones no resueltas en la planificación hidrológica. En nuestro caso, que se tenga mucho más en cuenta la importancia de conservar los marjales, los humedales y las aguas subterráneas, porque esa es la garantía de nuestro futuro.

Desde luego que ahí entra la cuestión de los pozos de riesgo. El ministerio tiene ahí, las confederaciones, una responsabilidad fundamental en el inventariado, cierre y cartografiado desde luego de toda la cuestión de extracción de aguas subterráneas. Y al mismo tiempo, nosotros, en aquellos que son pozos legales, poder llevar un buen seguimiento.

Con respecto a algunas cuestiones de la prioridad de los usos del agua, usted sabrá seguramente que es el texto refundido de la ley de agua el que establece la prevalencia en el uso del agua. Cambiar esas prevalencias, incluso en época de sequía creo que va a ser bastante difícil, pero de todas formas no niego que debamos hacer un debate que lleve a cuestionar algunos de los conceptos que se instauraron en esa ley del agua, aunque fue muy útil en su momento, también tendrá que revisarse con arreglo a los nuevos escenarios climáticos.

Desde luego, con respecto a la reutilización, totalmente de acuerdo. Estamos trabajando en esa línea. Tenemos estimado que se podría duplicar el uso que actualmente se hace de agua reutilizada, que prácticamente toda ella se reutiliza en agricultura. Que hace falta, por un lado, inversiones. Nosotros estamos impulsando las inversiones a partir de la EPSAR, que es la inversión fundamental.

También es muy necesaria la implicación de los ayuntamientos, las diputaciones, porque si las redes de alcantarillado no están bien separadas y bien mantenidas es mucho más difícil hacer un procedimiento de depuración terciario que asegure las condiciones necesarias para el uso del agua depurada en agricultura.

También un impulso normativo y una adecuación, una norma realista con respecto al uso de agua regenerada en agricultura. Y por supuesto también una agilización en los términos administrativos concesionales que competen a las confederaciones.

Ya creo que me queda bastante corto el tiempo para un tema tan extenso y que podremos tratar en cualquier otra ocasión, y cualquier otra información que sea necesario proporcionarles en la conselleria, lo tendrá a su disposición.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyora consellera.

Interpel·lació al conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, sobre la política general del Consell en matèria tributària pel que fa al sector turístic, que formula el diputat senyor Antonio Joaquín Woodward Poch (GP Ciudadanos) (RE número 79.553, BOC número 215)

El senyor vicepresident segon:

Passem ara a la interpel·lació al conseller d'Hisenda i Model Econòmic sobre la política general del Consell en matèria tributària, pel que fa al sector turístic, que formula el diputat Antonio Woodward, del Grup Parlamentari Ciudadanos, que té la paraula.

Cuando quiera, señor diputado.

El senyor Woodward Poch:

Gracias.

Bueno, ya la última intervención, espero no aburrir, e intentaremos abreviar el tiempo.

Aunque parezca mentira, hoy, señor Soler, no venimos a hablar solamente de una futurible tasa o futurible impuesto turístico en la Comunidad Valenciana. Realmente, lo que me gustaría conocer es cuál es la política del Consell en materia tributaria respecto al sector turístico. Más aún, si realmente tienen alguna política fiscal.

Mientras, estamos ante la implantación de un nuevo impuesto, si no una nueva subida de impuestos, no solo para los turistas extranjeros y nacionales, sino también por desgracia para los ciudadanos valencianos ante lo que parece inevitable.

Le voy a poner en contexto una serie de datos: 16.985.000 fueron las pernoctaciones no hoteleras de los habitantes de la Comunidad Valenciana en la Comunidad Valenciana hasta septiembre del 2017; 2.481.542 pernoctaciones hoteleras de los ciudadanos de la Comunidad Valenciana en la Comunidad Valenciana hasta septiembre del 2017.

¿Sabe –me imagino que sí– el número de turistas que han pernoctado en la Comunidad Valenciana en 2016, valencianos? 2.496.000 valencianos han hecho turismo en la propia Comunidad Valenciana en el 2016. Mire, en el 2005 el turismo aportó 12.017 millones de euros a la Comunidad Valenciana, un 13,8% del PIB valenciano. En el 2016, el turismo aportó 13.423 millones de euros en la Comunidad Valenciana, un 13,2% del PIB valenciano.

Realmente hemos aumentado en importe, pero hemos retrocedido, según el PIB, gracias a que el PIB ha aumentado. En

el 2017, seguro que estas cifras van a estar incrementadas y mejoradas, e irán más allá de un 10% con respecto al 2016.

Mire, los impuestos recaudados y vinculados a la actividad turística en el año 2015 ascendieron a 2.924 millones de euros. Estamos hablando del 13,3% de los impuestos recaudados en la Comunidad Valenciana, y de ellos 1.415 millones de euros en impuestos ligados a la producción y a los productos y servicios. Unos 1.000 millones de euros en impuestos directos, renta y sociedades. Y casi 500 millones de euros en tasas y otros impuestos que usted o el Consell manejan.

No hace falta que le recuerde que el turismo es el sector que ha liderado la creación de empleo en la Comunidad Valenciana, con un volumen de 258.885 puestos de trabajo, y que representa el 14,4% del total de empleo de toda la comunidad, siendo el turismo clave en la Comunidad Valenciana durante los últimos cinco años en el crecimiento constante del empleo. Es un sector clave en la recuperación y crecimiento de la Comunidad Valenciana.

¿Cómo gestionar estos recursos tan elevados que provienen del sector turístico de la Comunidad Valenciana? Vuelvo a preguntarle: ¿cuál es la política tributaria del Consell en materia de turismo?

Y ahora, nos vamos a los datos negativos, ligados también al turismo y del que usted, como mayor representante de la *conselleria* de hacienda, debe actuar. Según unos estudios e informaciones que manejamos, si hablamos de la economía sumergida o de la economía ilegal, relacionada con el sector turístico, es entre un 25 y un 30% del importe del PIB.

Son cifras que se barajan como ilegales e importes defraudados a la hacienda de la Comunidad Valenciana. Si lo ponemos en cifras, estaríamos hablando de más de 4.000 millones de euros que se escapan a la regulación y que supondrían unos ingresos en impuestos de casi 900 millones de euros. ¿Es esta la política del Consell en materia tributaria?

Este próximo año por fin en objetivos aparece en el IVAT actuaciones para la lucha contra el fraude fiscal. Esperamos que estas actuaciones se lleven a cabo también en establecimientos que generan la economía ilegal y que no recaigan solo en aquellas empresas y aquellos particulares que sí que están pagando sus impuestos religiosamente.

Mire, mucho nos tememos que finalmente, tras tres años negando la mayor de la implantación de una tasa turística en la Comunidad Valenciana, vayan a ceder, y pese a no tener ningún tipo de estudios sobre la aplicación de esta tasa o de un impuesto al sector turístico. Sin ningún informe sobre el impacto que puede tener en el sector turístico esta tasa. Sin haber aprobado la nueva ley de turismo que no contempla la tasa. Sin haber buscado el consenso de los sectores. Pero, sobre todo, sin haber puesto una solución a la economía sumergida en el sector. Harán que 2.496.000 valencianos, o lo que es lo mismo, la mitad de la población de la Comunidad Valenciana, vayan a pagar más impuestos el próximo año.

¿Va a ser esta la política del Consell en materia tributaria? ¿Subir de nuevo los impuestos a los valencianos? ¿Por qué quieren que los ciudadanos de la Comunidad Valenciana paguen dos veces, o incluso tres, por los mismos servicios, con los datos que le he ofrecido? ¿Saben qué es eso lo